

Trestní statistika za rok 1932. Podle předběžných výsledků státního úřadu statistického (č. 72 Zpráv st. ú. st. z r. 1934) zabývaly se r. 1932 okresní soudy 646.246 trestními případy (r. 1931 — 622.019), z toho 545.611 (514.336) nově přibylými. Souzených osob bylo u okresních soudů 328.221 (339.980), z toho bylo úplně osvobozeno 120.848 osob (124.980), odsouzeno vůbec 207.373 (215.000), podmíněně 107.354 (110.134). Kraj. soudy měly 109.795 případů (99.650), v tom nově přibylých 82.289 (75.872). Vyřízeno bylo 79.872 případů (72.144), z toho bez hlavního přelíčení 41.696 (39.503), po hlavním přelíčení před soudem porotním 591 (645), kmetským 787 (688), před senátem 15.302 (15.508), před samosoudcem 13.563 (13.864). Souzeno bylo 40.800 osob (37.168), z toho úplně osvobozeno 9066 (8633), odsouzeno vůbec 31.734 osob (28.535), podmíněně 13.505 (11.521). Jak patrno, nastal r. 1932 dosti podstatný vzestup trestní agendy. Po prvé jsou publikována data o trestní činnosti ve věcech osob mladistvých podle zákona čís. 48/1931, jež jsou již zahrnuta v uvedených úhrnných datech. Trestních případů bylo 9850, v tom nově přibylých 8137; osob bylo souzeno 4171, z toho úplně osvobozeno 884, odsouzeno vůbec 3287, podmíněně 1697. Od potrestání bylo upuštěno u 950 osob, ochranný dozor nařízen u 1017, ochranná výchova rodinná u 20, ústavní u 129 osob. Náklad na věznice a trestnice sice v posledních letech klesá, zároveň však se velmi citelně zmenšuje příjem z práce trestanců, což je vzhledem k hospodářským poměrům pochopitelné.

Změny trestního práva a řízení v Rakousku. Po reformě porotního řízení, o níž zde bylo (str. 306) referováno, došlo v Rakousku k změně ústavy, což umožnilo zrušení porotních soudů. Zákon z 19. června 1934 mluví sice ještě o přeměně porotních soudů, ve skutečnosti však byly zrušeny a nahrazeny kmetskými soudy, složenými ze 3 kmetů a 3 soudců z povolání, kteří rozhodují společně o vině, trestu i nárocích soukromoprávních. Zároveň byl znova zaveden trest smrti, zrušený zákonem z 3. března 1919 a pak čl. 85 spolkové ústavy, pro skutkové podstaty, pro něž jej stanovil trestní zákoník z r. 1852, s výjimkou vraždy spáchané z hnuti myslí a na žádost. Trestní sankce stanovena na návod a pomoc při sebevraždě. Také ostatní změny nesou pečeť pohnuté doby: zastřeno stanné řízení (zákon z 25. května 1934), zpřísněna ustanovení zákona o třaskavinách z r. 1885 a vydaný zvláštní předpisy k urychlení řízení pro trestné činy podle tohoto zákona (zákon z 22. června 1934). Zákon z 12. července 1934 o ochraně proti politickým násilnostem přinesl další výjimečná, časově omezená ustanovení o některých trestních činech (vražda, činy spáchané třaskavinami, jiná obecná ohrožení). Atentát na kancléře Dr. Dolfuše vedl konečně k zavedení výlučné příslušnosti vojenských soudů pro některé delikty (zákon z 26. července 1934). Senáty sestávají ze soudce z povolání, jenž vede přelíčení a ze tří aktivních nebo bývalých důstojníků z povolání, z nichž pořadím nejstarší předsedá. Řízení je zčasti připodobněno řízení podle práva stanného.